

Kútbanező III.

Az Academia Ludi et Artis művészetpedagógiai egyesület alapítói művészetpedagógusok. Hosszú évek óta halad egymás mellett, olykor egymáshoz szorosan közelítve pályájuk. A közös gyakorlat, közös művészetpedagógiai hitvallás sodorta őket egy táborba, szavuk felerősítésének szándéka munkált akkor, amikor 1994-ben létrehozták egyesületüket.

E pályákban az is közös, hogy a folyamatos előretökintés (olykor utópia-fogalmazás, olykor innováció-szervezés stb.) mellett szerves részük a folyamatos hagyománykeresés. Annak a tájékozódásnak igénye, hogy az Academia Ludi et Artis szakmai hitvallásában megfogalmazott szellemiség elődei mikor, hogyan jelentkeztek a nevelés, az ifjúsági munka, a szabadművelődés színterein hazánkban, Európában s a nagyvilágban. Ebben az identitáskeresésben és identitásra találásban is sok a közös vonás: a XX. századi reformpedagógiák tradíciói jelennek meg rendre az Academia Ludi et Artis alapítóinak reflexióiban és önreflexióiban. Világjelenségek és a hazai törekvések jellegzetes, a néphagyománnyal eredeti módon számoló változatai egyaránt. Ismert és kevésbé ismert tradíciók.

Tapasztalat az, hogy a komplexitásra, kreativitásra, játékoságra, valamint önismeretre és társadalomismeretre törő művészetpedagógiák elkötelezett gyakorlati szakemberei a maguk útján járván kevésbé rendelkeznek kitékintéssel arra, hogy elődeik, kortársaik milyen lépésekre vállalkoztak, hol botlottak el, hol találtak széles ösvényre. Ki-ki saját kedves művészetágának szakpedagógiájában még csak-csak otthonos, de alig volt módja odafigyelni társára. Pedig – ez tűnik ki megannyi elemzésből – az utak összefonódnak, összefutnak. Ettől a felismeréstől vezetve döntöttek úgy az egyesület tagjai, hogy kötetben hozzuk nyilvánosságra idetartozó olvasmányélményeiket. Az Academia alapítói közül többen hosszú évek óta publikáltak könyvismertetéseket, kritikákat, recenziókat. ezen írások összegyűjtése után kitűnt: e gyakran személyes hangvételű, olykor szenvedélyes írások egyfelől híven tükrözik szerzőjük fejlődését, szakmai útját, másfelől – gyűjteménybe rendezve – sajátos, néhány ponton

egészen részletes képfelbontású portrét rajzolnak a XX. század művészetpedagógiai reformjától, innovációiról. Ezt kell mondani akkor is, ha a „gyűjtemény” mindjárt a hiányokat is kimutatja. Hiányok vannak kollektív művészetpedagógiai önismeretünkben, hiszen a XX. század magyar szakkönyvkiadása, szakirodalmi tájékozódása nem mindig kedvezett a széleskörű kitekintésnek (sokszor politikai-ideológiai kódok takarták el a kép egészének fontos részeit), de az egyén tájékozódásának határai amúgy is végesek.

Az Academia szakembereinek vonatkozó írásai ciklusokba szervezve jelennek meg – a művészetpedagógia egy-egy fontosabb problémaköre mentén. Gazdagodott mindez olyan ismertetésekkel, melyeket mások írtak az Academia Ludi et Artis tagjainak (vagy szellemiségéhez közelálló szerzők) munkásságáról. Egy-egy ciklus bevezetéseképp krónikaszerűen – bár szubjektivitástól nem mentesen – felidéződnek azok az események, melyek a komplexitás-kreativitás, személyiségfejlesztés irányába törő művészetpedagógiai reformtörekvések útját jelzik. Mint mérföldkövek sorolnak egymás után a nevek, helyszínek, történések. Utbaigazításul. Sok „mértföldkő” mellett „útélagazást” is talál az olvasó, az adott irányzatról szóló könyv részletező bemutatását.

A tervek közt szerepel, hogy 1999-től folyamatosan, periodikában mutatják be a művészetpedagógia gazdag kurrens szakirodalmában feltalált leleményeket.

A különös „olvasónapló” szerzői: az Academia Ludi et Artis tagjai közül: *Debreczeni Tibor, Falvy Károly, Menyhárdh Ágota, Sándor Zsuzsa, Sinkó István, Szentirmay László, Trencsényi László, Várvasovszkyné Velsz Dóra, Weber Péter*; „vendégek”: *Baloghné Molnár Irén, Balázs Éva, Deme Tamás, Faludi Szilárd, Dobozy Eszter, Kajdi Béla, Keszler Mária, Rézművesné Nagy Ildikó, Rubóczki István, Sztinkó István, Trencsényi Katalin, T. Aszodi Éva, Váradi István, Vekerdy Tamás.*

A *Kútbanező III.* megrendelhető az egyesület címén: Bp. I., Corvin tér 8., 1011, illetve a Magyar Drámapedagógiai Társaság (Mann György) címén: Budapest II., Marczibányi tér 4. – Művelődési Központ.